

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ ЛЬОТНИЙ КОЛЕДЖ**

Циклова комісія економіки та управління

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

навчальної дисципліни «Правове забезпечення логістики»
обов'язкових компонент
освітньо-професійної програми першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Логістика

За темою № 3 - Правове забезпечення діяльності річкового транспорту.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 23.09.21 № 8

СХВАЛЕНО

Методичною радою
Кременчуцького льотного
коледжу Харківського
національного університету
внутрішніх справ
Протокол від 22.09.21 № 2

ПОГОДЖЕНО

Секцією науково-методичної ради
ХНУВС з гуманітарних та соціально-
економічних дисциплін
Протокол від 22.09.21 № 8

Розглянуто на засіданні циклової комісії економіки та управління, протокол від
31.08.2021 № 1

Розробники: викладач циклової комісії економіки та управління, спеціаліст
вищої категорії, викладач-методист Хиль Л.П.

Рецензенти:

1. Викладач циклової комісії соціально-гуманітарних дисциплін, викладач
вищої категорії, викладач-методист Кременчуцького льотного коледжу
Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат
політологічних наук Матета О.А.
2. Декан факультету права, гуманітарних і соціальних наук Кременчуцького
національного університету імені Михайла Остроградського доктор
педагогічних наук, професор Поясок Т.Б.

План лекції:

1. Зміст регулювання діяльності повітряного транспорту. Поняття повітряного простору.
2. Поняття та склад водного транспорту
3. Повноваження суб'єктів управління водним транспортом
4. Правові основи діяльності водного транспорту
5. Особливості договору перевезення вантажів річковим транспортом (див. ст. 53-103 Статуту ВВТ СРСР)
6. Особливості договору перевезення пасажирів річковим транспортом

Рекомендована література:

Основна

1. Корнеєв Ю. В. Транспортне право України: Навч. посіб. / Ю. В. Корнеєв. – К. : Центр учбової літератури, 2019. – 168 с.
2. Гаєвець М.В. Транспортне право: Навч. посіб. / М.В.Гаєвець, І.В.Горіславська, Ю.С. Канарик, Л.О. Панькова, Н.А. Поліно, О.П. Світличний – К.; ЦП «КОМПРИНТ», 2015. – 368 с.

Додаткова

3. Булгакова І.В., Клепікова О.В. Транспортне право України: підручник /І.В Булгакова, О.В Клепікова. - К.: Прецедент, 2011. – 344 с.
4. Водний кодекс України від 06.06.1995р. №213/95 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
5. Воздушные перевозки: Нормативные акты. Комментарии и рекомендации. Судебная практика. Образцы документов / автор-составитель Б.Л. Елисеев. – 464 с. (Серия «Юридические справочники»).
6. Гіжевський В.К., Демський Е.Ф., Мілашевич А.В. Транспортне право України, підручник [для студ. юрид. спец. вищих навч. закладів] - К.: Атіка, 2012. 2-ге вид., допов. і переробл. – 330 с.
7. Господарський кодекс України від від 16.01.2003 №436-IV (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
8. Європейська угода про міжнародне дорожнє перевезення небезпечних вантажів. - Міжнародний документ від 30.09.1957р. (Женева) (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
9. Закон України «Про автомобільний транспорт» від 05.04.2001 №2344-III (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>

10. Закон України «Про залізничний транспорт» від 04.07.1996 № 273/96-ВР (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
11. Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» від 01.06.2000 №1775-III (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
12. Закон України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» від 01.07.2004 №1961-IV (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
13. Закон України «Про перевезення небезпечних вантажів» від 06.04.2000 №1644-III (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
14. Закон України «Про стандартизацію» від 17.05.2001 №2408-III (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
15. Закон України «Про страхування» від 07.03.1996 №85/96-ВР (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
16. Закон України «Про транзит вантажів» від 20.10.1999 №1172-XIV (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
17. Закон України «Про транспорт» від 10.11.1994 № 232/94-ВР (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
18. Закон України «Про транспортно-експедиторську діяльність» від 01.07.2004 №1955-IV (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
19. Кодекс торговельного мореплавства України від від 23.05.1995 №176/95-ВР (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
20. Конвенция для унификации некоторых правил, касающихся международных воздушных перевозок, Варшава, 12.10.1929г. (с учетом изменений внесенных Протоколом от 28.09.1955г., Гаага). - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://aerolan.com.ua/publ/35-1-0-55>.
21. Конвенції про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень 1999р. - Міжнародний документ від 28.05.1999 // Офіційний вісник України від 15.05.2009 - 2009р., № 33, / №100, 2008, ст.3295 /, стор. 169, ст.1163, код кту 46552/2009.
22. Конвенція ООН по зобов'язанню операторів транспортних терміналів в міжнародній торгівлі. – Міжнародний документ від 1991р. (Відень). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
23. Конвенція ООН про міжнародні мультимодальні перевезення вантажів. – Міжнародний документ від 1980р. (Женева). - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.

24. Конвенція про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів. – Міжнародний документ від 19.05.1956р. (ратифіковане СРСР 1 серпня 1986р.). - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
25. Конвенція про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і багажу. – Міжнародний документ від 09.10.1997р. (ратифікована Україною законом №581 – XIV від 08.04.1999р.). - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
26. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію 1944р. - Міжнародний документ від 07.12.1944 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
27. Конституція України (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
28. Левковець П.Р., Марунчик В.С. Міжнародні перевезення і транспортне право: Навчальний посібник. – 3-тє вид., випр. та доп. – К.: Арістей, 2005. – 292 с.
29. Митний кодекс України від 12.12.1991 №1970-XII (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
30. Повітряний кодекс України від від 04.05.1993 №3167-XII (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>
31. Татарчук І.В. Транспортне право України. ТОВ «Центр учбової літератури», 2016, 304 с.
32. Транспортне право України: підручник для студентів ВНЗ / М.Л.Шелухін, О.І.Антонюк, В.О.Вишнівецька та ін.; за ред. М.Л.Шелухіна. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2008. – 896 с.
33. Угода про принципи формування спільного транспортного простору і взаємодії держав–учасниць співдружності незалежних держав у галузі транспортної політики. Міжнародний документ від 09.10.1997р. (ратифікована Україною законом № 1126-XIV від 06.10.1999р.). - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
34. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 №435-IV (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/>

Інформаційні ресурси в Інтернеті:

35. Офіційний портал Верховної Ради України: Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua>

Текст лекції

1. Зміст регулювання діяльності повітряного транспорту. Поняття повітряного простору.

Величезний та чудернацький пристрій братів Райт, Уїлбурта та Орвіля, зроблений з дерева, металу й тканини і отримавший назву В «Флайєр-ІВ», обладнаний самородним бензиновим двигуном потужністю в 12 кінських сил, за допомогою обертів гвинта піднявся у повітря 17.12.1903 р. у Північній Кароліні і пролетів близько 200 м. за 59 с. Це перший перельот і так розпочалася доба авіації.

2. Поняття та склад водного транспорту

Водний транспорт складається з двох окремих елементів:

1. Морського транспорту.
2. Річкового транспорту.

Підстави об'єднання

1. Загальне централізоване управління - Мінінфраструктури, Укртрансбезпека..
2. Використання подібних транспортних засобів, що переміщуються водою.
3. Наявність значної кількості однотипних юридичних категорій (порт, судно, капітан).

Переваги морського транспорту:

- можливість проведення масових перевезень пасажирів;
- необмеженість провізної і пропускної спроможності;
- менші витрати палива і енергії через менший питомий опір руху, ніж на сухопутних видах транспорту.

Недоліки морського транспорту:

- залежність роботи від метеорологічних і кліматичних умов;
- невелика швидкість переміщення;
- великі капітальні вкладення в порти і судна.

Переваги річкового транспорту:

- висока провізна і пропускна спроможність глибоких рік;
- забезпечення масових перевезень пасажирів під час навігаційного періоду;
- невеликі питомі капіталовкладення, витрати метала і палива через невелику величину питомого опору руху (особливо при русі за течією ріки).

Недоліки річкового транспорту:

- залежність роботи флоту від географії розміщення судноплавних рік;
- нерегулярність (сезонність) роботи флоту протягом року через замерзання рік в зимовий період;
- менша в порівнянні із залізничним і морським транспортом швидкість перевезень; затримка перевезень через шлюзування.
- по даних на 2014 р. доля перевезень вантажів РТ в Україні складає - 0,2

%, а наприклад, в Нідерландах - 50 %, В Румунії - 20,7 %, В Бельгії - 20,4 %, в Болгарії - 15,1 %, в Німеччині - 12,6 %.

3. Повноваження суб'єктів управління водним транспортом

Держава здійснює регулювання на Водному транспорті:

1. **ВРУ.**
2. **КМУ.**
3. **Мінінфраструктури** (див. ст. 3, 10 Кодекса торговельного мореплавства України (далі КТМ)).
4. **Укртрансбезпека** (державна служба України з безпеки на транспорті (АТ, МЕТ, ЗТ, МТ, РТ))
5. **Укрморрічінспекція** (Державна інспекція України з безпеки на морському та річковому транспорті). Очолює Голова, який призначається і звільняється з посади Президентом України за поданням Прем'єр-Міністра України на підставі Віце-Прем'єр-Міністра України - Міністра Інфраструктури. Має двох заступників (першого і заступника). Див. 4.
6. **Адміністрація морських портів України.**
7. **Державне підприємство "Адміністрація річкових портів".**

4. Правові основи діяльності водного транспорту

Водне транспортне право є однією з складових Транспортного права - це правовий інститут Транспортного права. Правове регулювання діяльності водного транспорту здійснюється за допомогою правових норм, що містяться в таких нормативно-правових актах:

1. Закони України.

1.1. Закон України "Про транспорт".

Розділ I "Загальні положення" - розглянули при вивченні Залізничного Транспорту.

ст. 24 "Морський транспорт і його склад" - вже розглянули раніше. ст. 27 "Річковий транспорт і його склад" - вже розглянули раніше. ст. 25 "Землі Морського транспорту". ст. 28 "Землі Річкового транспорту".

1.2. Закон України "Про морські порти України" № 4709 від 17.05.2012 р.

Структура Закону

Розділ I - Загальні положення (ст. 1-3).

Розділ II - Загальні засади функціонування морських портів (ст. 4-12).

Розділ III - Державне регулювання діяльності, управління в морських портах (ст. 13-17).

Розділ IV - Господарська діяльність в морських портах (ст. 18-22).

Розділ V - Земельні та майнові відносини в морських портах (ст. 23-27).

Розділ VI - Прикінцеві положення.

2. Кодекси:

2.1. КТМ (09.12.1994 р).

Структура КТМ

Розділ I - Загальні положення (ст. 1-14).

Розділ II - Судно (ст. 15-47).

Розділ III - Екіпаж судна (ст. 48-72).

Розділ IV - Морський порт (ст. 73-127).

Розділ V - Морські перевезення (ст. 128-202).

Розділ VI - Фрахтування суден (ст. 203-221).

Розділ VII - Морське буксирування (ст. 222-238).

Розділ VIII - Морське страхування (ст. 239-276).

Розділ IX - Надзвичайні морські події (ст. 277-347).

Розділ X - Обмеження відповідальності судновласника (ст. 348-378).

Розділ XI - Претензії та позови (ст. 379-393).

2.2. Водний Кодекс України - (06.06.1995 р.).

3. Статут внутрішнього водного транспорту Союзу РСР (далі СВВТ СРСР) - (15.10.1955 р.). Рада Міністрів СРСР № 1801.

Структура СВВТ СРСР

Розділ I - Загальні положення (ст. 1-10).

Розділ II - Внутрішні водні шляхи. Флот. (ст. 11-40).

Розділ III - Порти, пристані, вантажне і комерційне господарство (ст. 41-52).

Розділ IV - Планування і організація перевезень вантажів (ст. 53-103).

Розділ V - Перевезення пасажирів, багажу та пошти (ст. 104-125).

Розділ VI - Буксирування плотів та суден (ст. 126-140).

Розділ VII - Порядок встановлення тарифів і зборів (ст. 141-146).

Розділ VIII - Перевезення в прямому змішаному і прямому водному сполученні за участю інших видів транспорту (ст. 147-148). Розділ IX - Відповідальність пароплавств, вантажовідправників, вантажоодержувачів і пасажирів (ст. 179-213).

Розділ XI - Акти, претензії і позови (ст. 214-232).

4. Указ Президента. Про Положення про Державну інспекцію України з безпеки на морському і річковому транспорті (Укрморрічінспекція). № 447 від 08.04.2011 р.

5. Постанови КМУ:

5.1. Про затвердження Положення про Державну інспекцію України з безпеки на транспорті. № 103, від 11.02.2015 р.

Укртрансбезпека є центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті та сфері безпеки на МТ і РТ.

Структура Постанови

п. 4. Основні завдання;

п. 5. До покладених на неї завдань;

п. 6. З метою організації своєї діяльності;

п. 7: Має право;

п. 11. Очолює Голова. Призначає і звільняє КМУ за поданням Прем'єр-Міністра;

п. 12. Статус Голови.

п. 13 Має двох заступників. Одного з них - першого.

5.2. Про затвердження Порядку ведення Державного суднового реєстру України і Суднової книги України. № 1069 від 26.09.1997р.

5.3. Про затвердження Положення про порядок надання морським і річковим судноплавним компаніям статусу національного перевізника. № 668 від 21.06.2001 р.

6. Накази Мінінфраструктури:

6.1. Про створення Державного підприємства “Адміністрація річкових портів”. № 942 від 22.10.2004 р.

6.2. Про затвердження Інструкції про огляд суден, які здійснюють плавання (експлуатуються) на внутрішніх водних шляхах України. № 225 від 19.04.2001 р. Встановлює порядок огляду Держфлотінспекцією. Обов’язкові - не менше 1 разу на рік. Профілактичні - не менше 1 разу на квартал.

6.3. Про затвердження Порядку проведення конкурсу щодо надання судноплавним компаніям статусу національного перевізника. № 584 від 04.09.2001 р.

6.4. Про затвердження Правил оформлення вантажних перевізних документів на перевезення Морським транспортом. № 1098 від 13.12.2004 р.

Структура наказу

1. Загальні положення.
2. Вимоги до заповнення бланків вантажних перевізних документів.
3. Оформлення вантажних перевізних документів.

Додаток 1. - Картка обліку експортного, транзитного вантажу.

Додаток 2. - Доручення на відвантаження експортних, транзитних вантажів.

Додаток 3. - Штурманська розписка.

Додаток 4. - Люкова розписка.

Додаток 5. - Вантажний список.

Додаток 6. - Здавальний акт.

Додаток 7. - Вантажний план.

Додаток 8. - Маніфест на вантаж.

Додаток 9. - Тальманська розписка.

Додаток 10. - Наряд.

Додаток 11. - Видатковий ордер.

Додаток 12. - Повідомлення.

Додаток 13. - Навантажувальний ордер.

Додаток 14. - Приймально-здавальна відомість.

Додаток 15. - Відвіс.

Додаток 16. - Подорожній лист.

6.5. Про затвердження Правил судноплавства на внутрішніх водних шляхах України № 91 від 16.02.2004 р.

Структура наказу

Розділ І. Загальні положення.

Розділ ІІ. Марки і шкали осадки, обмір суден.

Розділ ІІІ. Візуальна сигналізація суден.

Розділ ІV. Звукова сигналізація суден - радіотелефонний зв’язок.

Розділ У Сигналізація і навігаційне устаткування водного шляху.

Розділ VI Правила судноплавства.

Розділ VII Правила стоянки.

Розділ VIII Додаткові положення.

7. Правовий звичай.

Термін “звичай”, як спеціальна норма, вживається у Кодексі торговельного мореплавства України (далі - КТМ). Наприклад, в ч. 1 ст. 146 КТМ. Розміщення вантажу на судні, зазначено, що вантаж розміщується на судні за розсудом капітана, але не може бути поміщений на палубі без письмової згоди відправника, за винятком вантажів, перевезення яких на палубі допускається відповідно до чинних правил і *звичаїв*. Серед правових звичаїв широко застосовується у транспортному праві термін “звичай торговельного мореплавства”, наприклад, згідно зі ст. 6 КТМ (щодо дозволу включення в договори, передбачені КТМ, умов про застосування іноземного законодавства і *звичаїв торговельного мореплавства* у разі, коли сторони можуть відповідно до названого Кодексу відступати від його правил), згідно зі ст. 293 КТМ (щодо можливості визначення виду аварії, обчислення розмірів загальної аварії та складання диспаші диспашер в умовах неповноти закону керується міжнародними *звичаями торговельного мореплавства*), згідно з ч. 1 ст. 295 КТМ (щодо невизнання загальною аварією збитками вартість викинутого за борт вантажу, що самозайнявся, і вантажу, що перевозився на судні не у відповідності з правилами і *звичаями торговельного мореплавства*). Крім терміну “звичай торговельного мореплавства”, також застосовується у транспортному праві термін “звід звичаїв порту”. Наприклад, по-перше, в Законі України “Про морські порти України” існує ст. 9. Звід звичаїв морського порту, в якій зазначено, що Звід звичаїв морського порту встановлює правила надання послуг у морському порту, обслуговування суден і пасажирів, що склалися і тривалий час застосовуються на практиці у цьому морському порту; при яких умовах може застосовуватися Звід звичаїв морського порту та які певні правила повинен містити в собі; хто видає, завіряє і де оприлюднюється Звід звичаїв морського порту.

В кожному порту України діє свій Звід звичаїв. Основними факторами, що впливають на характер формування Зводу звичаїв порту є: специфіка масштабу діяльності та спеціалізації порту; специфіка географічного положення порту; а також наявність певних операцій, які здійснює порт. Звід звичаїв, як правило, регламентує: режим роботи портів; порядок і умови заходу суден в порт і їх виход з порту; навантаження, розвантаження й обслуговування суден, що перебувають в порту; порядок і умови прийому, зберігання, заведення до порту і відправлення з порту вантажів; порядок і умови обслуговування пасажирів. А також інші взаємини порту з його клієнтами та ін.

Наведемо правові підстави застосування Зводів звичаїв деяких Морських портів (далі - МП), розташованих на території України.

Звід звичаїв МП Іллічівськ розроблений на підставі:

- 1) КТМ;
- 2) Закону України “Про морські порти України”;
- 3) Закону України “Про зовнішньоекономічну діяльність”;
- 4) Закону України “Про транспорт”;
- 5) міжнародної практики роботи у МП.

Звід звичаїв Ренійського МП ґрунтується на:

- 1) міжнародній практиці роботи МП;
- 2) Законі України “Про підприємства в Україні”;
- 3) КТМ;
- 4) Статуті порту;
- 5) обов'язкових постановках по порту.

Звід звичаїв Ренійського МП є основним документом регламентуючим:
порядок і умови заходу і виходу суден в/із порт/а.

Звід звичаїв морського порту Одеса розроблений на підставі:

- 1) КТМ;
- 2) Закону України “Про Морські порти України”;
- 3) Закону України “Про зовнішньоекономічну діяльність”;
- 4) Закону України “Про транспорт”;
- 5) міжнародної практики роботи у Морських портах.

Звід звичаїв морського порту Одеса Одеського МТП застосовується:

- 1) за наявності в договорі морського перевезення умов щодо застосування звичаїв морського порту Одеса;
- 2) відсутності в договорі морського перевезення відповідних правил з питань, які регулюються Зводом звичаїв у Морських портах;
- 3) за наявності в договорі морського перевезення умов, що суперечать звичаям морського порту Одеса.

Основні суб'єкти діяльності водних транспортно-правових відносин

1. Пароплавство (судноплавна компанія).
2. Адміністрація морського порту.
3. Морський (річковий) порт.
4. Морське (річкове) судно.

Пароплавство

Це самостійне судноплавне підприємство водного транспорту, яке об'єднує різні підприємства водного транспорту, що забезпечують перевезення пасажирів, багажу, вантажу та пошти; ремонт і утримання суден, підготовку кваліфікованих спеціалістів.

Основна виробнича ланка водного транспорту. Юридична Особа. Але ця категорія не відпрацьована ні в Статуті ВВТ СРСР, ні в КТМ.

Державні пароплавства

1. Державна судноплавна компанія “Чорноморське морське пароплавство” (Одеса).
2. Державна судноплавна компанія “Українське морське пароплавство” (Одеса).
3. Державна судноплавна компанія “Керченська паромна переправа”.

4. Відкрите АТ “Українське Дунайське пароплавство” (Ізмаїл).
5. Об’єднання “Український Комерційний флот” (Одеса).
6. Акціонерна судноплавна холдінгова компанія “Сі. Трайдент” (Київ).
7. Акціонерна судноплавна компанія “Укррічфлот”.
8. ТОВ “Торговий флот Донбасу”.

Розглядаючи діяльність пароплавств, її можна визначити на основі такої категорії, як торговельне мореплавство (див. ст. 1-2 КТМ).

Порт

Морський порт (даліу тексти - МТП) - це визначені межами територія і акваторія, обладнані для обслуговування суден і пасажирів, проведення вантажних, транспортних та експедиційних робіт, а також інших пов’язаних з цим видів господарської діяльності.

Адміністрація морських портів України - державне підприємство, утворено відповідно до законодавства, що забезпечує функціонування морських портів, утримання та використання об’єктів портової інфраструктури державної форми власності, виконання інших покладених на нього завдань безпосередньо і через свої філії, що утворюються в кожному морському порту (адміністрація морського порту).

Голова адміністрації морських портів України призначається на посаду та звільняється з посади центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту. Керівник адміністрації морського порту (начальник морського порту) призначається на посаду та звільняється з посади центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту, за поданням Голови адміністрації морських портів України. Керівник адміністрації морського порту (начальник морського порту) діє на підставі Положення про адміністрацію морського порту, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах морського і річкового транспорту.

5. Особливості договору перевезення вантажів річковим транспортом (див. ст. 53-103 Статуту ВВТ СРСР)

На підставі річного плану перевезень вантажів та буксирування плотів і суден по внутрішнім водним шляхам затверджуються квартальні плани перевезень вантажів, а на їх базі складається місячний графік руху та розклад.

Згадаємо, що, згідно ч. 1 ст. 908 ЦКУ договір перевезення повинен бути засвідчений відповідним письмовим документом.

На Річковому транспорті вантажовідправник зобов’язан одночасно з пред’явленням вантажу надати пароплавству накладну (див. ст. 67 Статуту ВВТ СРСР). Накладна за підписом вантажовідправника супроводжує вантаж на всьому шляху перевезення. На підставі накладній порт або пристань відправлення складає дорожню відомість, яка слідує разом з вантажем і після видачі вантажу в пункті призначення залишається у пароплавства.

Про посвідчення прийому вантажу до перевезення вантажовідправнику надається квитанція.

Перевізні документи

1. Накладна.
2. Квитанція.
3. Дорожня відомість.
4. Інші документи: санітарні, митні, карантинні (див. ст. 69 Статуту ВВТ СРСР).
5. Посвідчення про якість, з вказівкою % вогкості вантажу - цукор, борошно, риба (див. ст. 73 Статуту ВВТ СРСР).
6. Посвідчення про % сорності (хлібний вантаж - ст. 73 Статуту ВВТ СРСР).

Сторони договору перевезення вантажу річковим транспортом

1. Пароплавство.
2. Вантажовідправник.
3. Вантажоодержувач.

Вантажі приймаються до перевезення вантажною швидкістю або великою швидкістю. Швидкість перевезення зазначається у накладній вантажовідправником (див. ст. 76 Статуту ВВТ СРСР).

Перевезення вантажів у прямому змішаному сполученні за участю внутрішнього водного транспорту та інших видів транспорту (див. ст. 147-178 Статуту ВВТ СРСР)

Регламентує організацію і порядок перевезення Розділ УІІ Статуту ВВТ СРСР та Правила, які не існують.

Пряме внутрішнє водне сполучення - перевезення, що здійснюються кількома пароплавствами внутрішнього водного транспорту.

Пряме водне сполучення - перевезення, що здійснюються за участю річкових і морських пароплавств.

Система змішаних прямих сполучень

1. Залізнично-водні.
2. Залізнично-водно-автомобільні.
3. Водно-автомобільні.

Перевізники-суб'єкти господарської діяльності

1. Порти.
2. Залізничні станції.
3. Транспортно-експедиційні контори.
4. АТП.

Основний договір укладається між вантажовідправником і портом. Додатковий договір - вузлова угода на 2 роки між транспортними організаціями.

6. Особливості договору перевезення пасажирів річковим транспортом

Починаємо зі ст. 910 ЦКУ - "Договір перевезення пасажирів та багажу". Організацію перевезення пасажирів забезпечує пароплавство.

Судна, які призначені для перевезення пасажирів поділяються:

1. В залежності від швидкості руху.
 - 1.1. Експресні.
 - 1.2. Швидкі.
 - 1.3. Поштові.
 - 1.4. Пасажирські.
 - 1.5. Екскурсійно-туристські.
2. В залежності від відстані.
 - 2.1. Транзитні.
 - 2.2. Місцеві.
 - 2.3. Приміські.
 - 2.4. Внутрішньоміські (працюють на переправі).

Форма договору - квиток.

Правовий статус пасажирів(див. ст. 110-112, 114 Статуту ВВТ СРСР)

Багаж - без обмеження кількості. Безкоштовно - не більше 36 кг. Багаж втрачений, якщо пройшло 20 діб після терміну доставки. Надається багажна квитанція. Дозволяється перевозити безкоштовно одну дитину віком не більше 5 років - без окремого місця.